

စစ်ပူစစ်အေးနောက်က ခေါင်းဖြူခေါင်းပူစရာကိစ္စများ

ဘာလင်တံတိုင်းအပြိုနှင့် ဆိုဗီယက်တို့နေညီချိန်ကာလများ။ တယောက်က သမိုင်းနိဂုံးချုပ်ပြီ (End of history)ဟု ထ လက်ခမောင်း အခတ်။ သူနှင့် အတူ သမိုင်းကိုပိုင်းကုချုပ်ပေးပြာသူများလည်း ကမ္ဘာရှုံးတိုးဖြင့် အယူအဆရေးရာ စစ်မျက်နှာများတွင် အလံ ကိုင်ဖြစ်လာကြ၏။ တံပိုးသံတလှိုင်လှိုင် တံခွန်ကိုင်တလွှင့်လွှင့်။ အိုင်ဒီယိုလိုဂျီတိုက်ပွဲ၀၀၊ မရှိတော့။ လစ်ဘရယ်လ် ဘဒီမိုကရေစီ ပြိုင်ဘက် ကင်း ပန်းခင်းသို့ဝင်ပြီ ဆိုသည့်တေးသံများ ဝေဝေ ဆာဆာ။ တခုဝါဒအပြိုမှာ ဗဟုဝါဒ အပျိုဖော်ဝင်ချိန်ဟုကြွေးကြော်ရင်း အယူအဆရေးရာ နယ်ပယ်တွင် မျက်နှာသစ် များစန်းပွင့်လာကြ၏။ ငြိမ်းချမ်းရေး နိဗ္ဗာန်လမ်းဆုံကို ကွန်မြူနစ်လူပြန်တော်များနှင့် ဒီမိုကရေစီသူရဲကောင်းများ ခြိန်ရည်ရက်ရည်သုံးဆောင်ကြ။ စစ်မက်ရာသီ ကုန်ပြီ။ လေးနှင့်မြား ဘေးချ ထားလိုက်ပေရော့။ ပျော်စရာ အတိ ဝိတိနေချင့်စဖွယ်ကမ္ဘာမြေ။

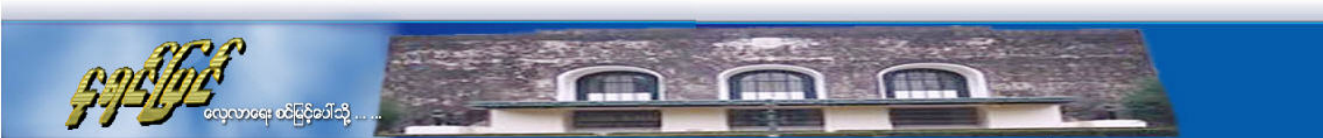
စီးပွားရေးဘက်ကပြောညှဉ်း။ တကမ္ဘာလုံးဈေးကွက်စီးပွားရေး။ အမြောက်တောင်မချိန်လိုက်ရပဲ အလိုလိုဖွင့်လာသည့် တံခါးများ အပြိုအပိုင်း။ တရုပ်ကြီး က ဆိုရယ်လစ် ဈေးကွက်စီး ပွားရေးဟု လေသံ ပစ်တော့ လူတချို့က ကျားသားမိုးကြိုး ဒီဗီဟာရ မကြားဖူးဘူး။ ပြဒါး တလမ်းသံတလမ်းဟု ဆိုကြသည်။ နိုင်ငံခြေတက်ကလေးများတွင် တက်ကျမ်းတွေ ရိုက်မလောက်။ စီမံခန့်ခွဲရေး ဆရာတွေ ဝိုလ် ဝင်ခံပြာ။ အခွင့်အလမ်းသစ်များနှင့်အတူ ဒေါ်လာစီး ကြောင်းနှင့် နိုင်ငံခြားတိုက်ရိုက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုတွေရဖို့ လူလုံး ထွက်ထွက်ပြုရတာလည်း အမော။ အမြဲတမ်းရန်သူ အမြဲတမ်းမိတ်ဆွေတွေ မရှိကြတော့။ ကိုယ်ကျိုးစီးပွား ကာကွယ်ရေး တိုက်ဖျက်ရေး..တိုအရေး..တိုအရေး..ဆိုပြီး အစည်း အဝေးကြီးမှာ အော်ပြ..အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ရင်ရောကျောပါ လုံအောင် ကာ ကြ၏။ ဝယ်ကြချမ်းပြာ၊ သုံးကြစမ်းဖြန်းပြာစမ်း။ နောင်ရေးအေးပြီ။

ကမ္ဘာကြီးလုံခြုံရေးအတွက် မပူနဲ့၊ ငါတာဝန်ထားဟုဆိုပြီး အမေရိကန်က ကမ္ဘာပုလိပ်ကြီးအဖြစ် ဘိသိတ်ခံအောင်မြေနှင်း၏။ မင်း မြောက်တန်ဆာ ၅ ပါး အတွက် Nအို ကို အားထပ်ဖြည့်၏။ "ဒါဆိုရင် ကုလသမဂ္ဂဦးဆုံးချမ်းရေးတပ်တွေ ဘယ်နား သွားထားရတော့မှာလဲ" ဟု ညည်းသူကညည်း၏။ သမီးက ညာ ပဏ္ဏာမဆက်၊ ခြေတော်ရင်း မဝပ်ဆင်းသူများ အား ချောတလီချောက်တလှည့်ဖြင့် တုတ်ပြ လိုက် မုန်ပြလိုက်။ ကောင်းချီးပေးသူရှိသလို ကြိတ်ပြီး မဟာမိတ်ဖွဲ့သူကလည်း ဖွဲ့ကြ၏။ ကမ္ဘာ့အစီအစဉ်သစ် အခင်းအကျင်းသစ် New World Order ဖော်ရန်နှင့် ပေါ်ရန် နက္ခတ်ချိန်။ ဇာတာစန်းလင် ဘတက်ချိန်ဆိုပြီး အူမြူးကြ၏။

ထိုအချိန်ထိ သတင်းစာဆရာတို့နှင့်အတူ လူတချို့က အမေရိကန်သည် ယဉ်ကျေးမှုပျော်ဝင်အိုး (Multi-Cultural Melting Pot) ဟု တွင်တွင်ကျယ် ကျယ်သုံးနေကြဆဲ။ ထိုဝေါဟာရကို ခံတွင်းလိုက်သဖြာလို အမြိုက်ဆေးသဖွယ် နှုတ်တက်ရွရွလည်းအသုံးချခဲ့ကြ၏။ ကမ္ဘာမြေအနှံ့က လာနေလိုသူတွေ လာကြ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းက ဟင်းလေးအိုးကြီးလို ချိုချည်ငံ၊စပ်ဖန်ခါး တပြိုင်တည်းခံစားနိုင်သည့်အရပ်။ လွတ်လပ်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။ ယဉ်ကျေးမှုပျော်ကို တအိုးတည်းရောချက် တပိုင်းတည်းထိုင်ကာ တပျော်တပါးစားပြာပီစိုဟု ဆိုလိုက်သံပင်။ အမေရိကန်ဇာတ်မသွင်း (Americanization)။ အမေရိကန် နိုက်ဇေးရှင်းမလုပ်။

နောက်တော့ သိတ်မပြာလိုက် တော်လောက လှမ်းသတိပေးသည်။ "သိတ်လည်းအူမြူးမနေပြာနဲ့ဦး.. လစ်လပ်သွားတဲ့အိုင်ဒီယို လိုဂျီ တိုက်ပွဲကွက်လပ် မှာ မတူတဲ့ယဉ်ကျေးမှုတွေ ထိပ်တိုက်တိုးပြီး (Clash of Civilization) ယမ်းအိုးကြီးတွေပေါက်တော့မယ်.. သတိဝီရိယ ကလေးနဲ့နေပြာ.. လေးနဲ့မြား လည်း ဘေးချမထားပြာနဲ့" ဆိုတော့မှ ဘေးဘီကို အလန်တပြားခေါင်းထောင်ပြာညှဉ်ကြ၏။ တွေ့လိုက်ရချိန်မှာ နားရွက်တံတွေးစိုသွားပြီ။ ထိတ်အပုတ် ခံလိုက်ရပြီ။ အမ္ဘာမျှော်စင်အုတ်ခဲပုံကြီးအောက်မှာ အစတေးခံလိုက်ရရာသည့် အမေရိကန်ပြည်သူများနှင့် မီးသတ်သမားများတို့၏ သွေးပျက်ဖွယ် အသံနက်ကြီးများ။

အရေးပေါ်အခြေအနေမို့ သမ္မတက စစ်ဦးစီးချုပ်ရာထူးကိုယူရ၏။ အိုစမာဘင်လာဒင်လက်ချက်ဖြစ်ကြောင်း၊ ငါနဲ့မပေါင်းငါရန်သူ..ဟု မန်မဲကာ အာဖဂန် ကို ဝင်တိုက်ရန်စစ်ပြင်၏။ သိက္ခာအချခံလိုက်ရလေခြင်းဆိုသည့် လူထု၏ရက်စိတ်နှင့်နာကျည်းစိတ်အညှာကိုကိုင်ပြီး နိုင်ငံရေးသမားနှင့် စစ်ကုန်သည် ပေါင်းကာ တိုင်းပြည်ကိုသွေးဆူအောင်လုပ်ပြီး အာဖဂန်ကိုဝင်တိုက်၏။ ကုလသမဂ္ဂ၏ အမေရိကန်ပြည်သူတို့ အပေါ်စာနာစိတ်က အာဖဂန်နွံတွင် နိုင်ငံ တချို့ကို အမေရိကန်နှင့်အတူ ကျံ့သွားစေ၏။ နောက်တော့ ကုလကိုပါဘေးချိတ်ပြီး အီရတ်ကိုထပ် တိုက်ပြန်၏။ ရေနံဝေစုလေးအတွက် ဒေါင်းနင်း လမ်းက နောက်လိုက်နောက်ပါ။ စစ်ကုန်သည်များကြီးပွားပြာသလောက် တိုင်းပြည်ငါးပါး မှောက်တော့၏။

၉/၁၁ အပြီးမှာ အမေရိကန်အလံတွေ ပိုလွှင့်လာ၏။ အစ္စလာမ်ကျွန်းကိုလုံးဖြင့် သိမ်းရိုက်သူကရိုက်၏။ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်းလုပ်ဖို့ ပြောသူကပြော၏။ မရတော့ စစ်ဆိုသည်မှာ တိုက်မိလျှင်ရပ်ဖို့အတော်ခက်၏။ အခု ရပ်မရတော့။ "ဒုတိယဗီယက်နမ်ကိုဆန့်ကျင်ပြော" ကြွေးကြော်သံတွေ ပြည်တွင်းပြည်ပမှာ ညံ့လာ၏။ ဆိုတော့ လူလျှော့စားရိတ်လျှော့ လျှော့ရတော့၏။ ချစ်လှပါသည်ဆိုသည့် တိုက်ဖော်များ လည်း နှမ်းထွက်မကိုက်တော့ တပ်ပြန်ရပ်၏။

သမိုင်းနိဂုံးဆရာက သူပြောတာလောသွားသည်ဟုဆိုပြီး အရှက်ပြေပြန်ဆုတ်၏။ သံယောင်လိုက်သူတို့ အီလည်လည်ဖြစ်ကျန်ခဲ့သည်။ ဒုက္ခအမျိုးမျိုးခံ၊ ခေါင်းခံတိုက်၊ အပြောင်းအလဲ အပြီး ဒီမိုကရေစီသူရဲကောင်းများ တိုင်းပြည်ဦးဆောင် ဖြစ်ချိန်မကြာလိုက်။ ပြည်တွင်းစစ်နှင့် ပြဿနာပေါင်း သောင်းခြောက်ထောင်၊ ဂျာအေးသူအမေရိကန်၊ နိုင်ငံရေးစင်မြင့်ပေါ်မှ ဆင်းပြေး သူပြေး ကြ၏။ အိုင်ဒီယိုလော်ဂျီထက် အမျိုးသားရေးဇနီးတင်ပြီး အထည်ကြီးပျက် ဘဝကို ပြန်ဆယ်မနိုင်တန်ကောင်းရုံဆိုကာ ပွင့်လင်းစင်စင်ငယ်တို့၏ ရွေးကောက်ပွဲများက အမျိုးသားရေးနှင့် ဘာသာရေးအယူသည့်သူများ၊ အာဏာစွန့် ကွန်မြူနစ်များအား အထွဋ်ပြန်တင်လာကြ၏။ ရွှေထီးကိုပြန်လွှမ်းသူတွေဒုနှင့်ဒေး၊ လေးမြားတပြင်ပြင်။ စစ်သံ တဖေပေး၊ ရင်အေးစရာ မရှိ။

ဈေးကွက်စီးပွားရေးကို ကိုလိုနီလက်သစ်ဝါဒသဖွယ် လုပ်သူကလုပ်၏။ ခံရသူကမကြိုက်။ မခံရအောင်လုပ်သူကလည်းလုပ်၏။ တရုတ်က လူသားချင်းစာနာမှုတွေ ဖေးမယ်လို့မပြော။ မင်းတို့အိမ်မှာ ငါ..ဆိုင်လာဖွင့်မယ်ဆိုကာ ဆိုင်ခန်းငှားပြီး ပိုက်ဆံတွေဒလဟောသွန်ချ လိုက်၏။ တိုင်းပြည်ကို "ဘုံဝါဒ" မှ "ဘုံကျောင်းဘဝ" အဖြစ်ပြောင်းယူပြီး နိုင်ငံတကာက တရုတ်တန်းတွေကို အာဏာအဝန်းအဝိုင်းနှင့် ထည်လဲ တွဲခိုင်းရေးမှုချ၏။ "သူပြည်တွင်းရေးကိစ္စဝါနဲ့ မဆိုင်"ပြောကာ သူဆိုင်နှင့်သူအထိုင်ငြိမ်ရေးအတွက် အိမ်ရှင်ဘက်မှခပ်ပါ။ "နင်တန် နင်တန်.. ပန်းကန်ကွဲ" ပင် မပြော။ "ကျားသားမိုးကြိုး"တွေက ငြိမ်ပြီး "အောင်မြင်ရင်နမူနာ၊ ကျဆုံးရင်သခန်းစာ" ဆိုနေ၏။ အာရှတိုက်၏လူမမာကြီးကား ကမ္ဘာ့ဗြီရှင်ကြီးနေရာ ဦးတည်သွားနေ၏။ ဒီတော့မှ ပြည်တွင်းဖြစ်ကို အားပေးပြော။ "ရှေးထုံးမယ်နဲ့ဈေးသုံးမလွယ်နဲ့"တွေ ဖြစ်လာပြန်သည်။ ကွန်မြူနစ်ဆိုင်းဘုတ်အောက်က အရင်းရှင်ရုပ် ဘယ်လောက် သက်ဇိုးရှည်မလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှတပ်အပ်မပြောနိုင်သေး။

ကမ္ဘာ့ပုလိပ်ကြီးလည်း အာဖရိကနှင့်အီရတ် စစ်နွဲ့တွင်စစ်ကျွံပြီး ခြေကုန်လက်ပမ်းကျလာ၏။ စစ်စရိတ်ထောင်းသဖြင့် တိုင်းပြည်လည်း ထောင်းလမောင်းကြောလိုက်လာ၏။ တကြော့ပြန် စီးပွားပျက် ဂယက်ကလည်း ထလာနေ၏။ "ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လေးလည်းအားကိုးပြာပါဦး" လုပ်လာ၏။ မိတ်ဆွေနိုင်ငံများ ဘက်လှည့်ပြီး "ပြာည့်လုပ်ပြာဦး" ဆိုတော့ ထိုသူတွေကလည်း အင်တင်တင်။ ယူရိုငွေနှင့်ဥရောပသမဂ္ဂကို ပွဲ ထုတ်နေရင်းမို့ အင်း..အဲ သိတ်မလုပ်။ နိုင်ငံခြားအရံငွေကို ဒေါ်လာအစား ယူရိုကိုပြောင်းထားရေးတွေ တွင်ကျယ်လာ၏။ ကမ္ဘာ့အစီအစဉ် သစ်နေရာတွင် "ပြောင်းပြစ်ရမယ်" Change.. Change တွေဖြစ်လာ၏။ ဇာတာညှိုးချိန်မို့ နေတိုး Nအဖွဲ့ ယပြာလည်း မင်းလောင်းကို မကြောတော့။

အစွန်းရောက်တွေကို ကမ္ဘာလှည့်သုတ်သင်နေချိန်တွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယဉ်ကျေးမှုစုံပျော်ဝင်အိုး လိုခေါ်ရတာမျက်နှာမှစရာဖြစ်လာ၏။ တဝိုင်းတည်းထိုင် တပြိုင်တည်းစားနေတာ မဟုတ်တော့ ခက်နေသည်။ သည်တော့ စကားလုံးသစ်ကို ကြံဆရပြန်၏။ "ပေါင်းစည်းရင်းကွဲလွဲ၊ ကွဲလွဲရင်းပေါင်းစည်း" ၂nity in Diversity and Diversity of ၂nity ဆိုသည်ကို ရှာတွေ့၏။ လူထုလျှင်ကျယ်ကျယ်ပြောပြာရတော့၏။ သူတပါးကိုချပြရင်း သင်လည်းပေးရပြန်၏။ "မင်းတို့ပဲ ခုတမျိုးတော်ပြာတမျိုး" ဟုဆိုကာ နှာခေါင်းရှုံ့သူရှုံ့။ "ဟုတ်ပါ..မှန်ပါ" လုပ်သူလုပ်။ "ခွတုတ်" တွေလည်း တုတ်ရပြန်၏။ ကမ္ဘာမြေကား ယခုချိန်ထိ မျက်စေ့သူငယ်နားသူငယ် ဖြစ်နေဆဲ။

မျိုးမြင့်ချို